

konvertering af eksisterende lån eller nybelåning af fast ejendom.

Indlåsningsordningen er derfor samlet set til gavn for såvel den enkelte borger og virksomhed som for samfundet. Det skal dog bemærkes, at visse pensionskasser og andre finansielle investorer ikke har kunnet opnå den gevinst, som indlåsningseffekterne ville have medført.

Efter ordningens ophør forventes det, at kursen på obligationerne igen vil stige ganske betydeligt. Det foreslås derfor, at ordningen forlænges for en yderligere periode på 10 år frem til 31. december 2015.

Det vurderes, at gælden baseret på inkonverterbare obligationer efter en forlængelse på 10 år vil være beskeden, og at størrelsen af de enkelte lån på det tidspunkt vil være så begrænset, at de næppe har nogen indflydelse på formueforvaltningen hos de institutionelle investorer. Disse investorer (pensionskasser og andre finansielle investorer) vil derfor alt andet lige være villige til at sælge de efterspurgte papirer til en kurs, der afspejler den aktuelle markedsrente.

Det skønnes, at en videreførelse af ordningen vil medføre en besparelse for debitorerne på ca. 1,1 mia. kr., idet det antages, at kurserne for obligationerne vil være ca. gennemsnitligt 25 kurspoint højere end indlåsningskursen. Størrelsen på besparelsen kan dog variere mellem de forskellige obligationsserier.

2.2. Udvidelse af ordningen

Den hidtidige indlåsningsordning omfatter, jf. lovens § 1, stk. 2, ikke lån ydet i henhold til lov om statsgaranti og rentetilskud m.m. ved udlån til yngre jordbrugere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1186 af 23. december 1994. Det skyldes, at der på tidspunktet for lovens ikrafttræden var knyttet et statsligt rentetilskud til disse lån, som blev aftrappet over en periode på 7 år fra lånets etablering. Lånene er ydet som kontantlån med 20-årig afvikling, og det sidste lånetilbud er udstedt i 1994. Lånene er således fortsat under afvikling, men rentetilskuddene er nu udløbet.

Det foreslås derfor, at ordningen nu udvides med lån ydet i henhold til ordningen for yngre jordbrugere. Det skyldes primært, at det er konstateret, at inkonver-

terbare statsgaranterede lån til yngre jordbrugere typisk er dyrere at indfri ved ejerskifte og lignende, end en beregnet markedskurs på grundlag af statspapirer tilsiger. Tilsvarende har det også været dyrere for statskassen i de tilfælde, hvor statsgarantien har været gjort gældende.

Statskassen har således ved garantiindfrielse af yngre jordbrugerlån i realkreditinstitutterne indfriet til en kurs, der ligger væsentligt højere end den kurs, lånet kunne være overtaget til under indlåsningsordningen. Det skyldes, at statskassen har måttet købe obligationerne i markedet til den kurs, som markedet har ønsket at sælge de pågældende obligationer til, for at kunne indfri lånet i realkreditinstituttet. Det har medført en større udgift for statskassen og dermed en større personlig gæld til statskassen for låntager.

Eksempel:

Statskassen har den 4. februar 2005 overfor DLR Kredit indfriet et yngre jordbrugerlån på oprindeligt 220.000 kr. med en obligationsrestgæld på 119.050,67 kr. DLR Kredit har til indfrielse nominelt opkøbt obligationer for 111.571,29 kr. til kurs 136,50. Samme dato var overtagelseskursen 121,85 for indlåsningsordningen. Forskellen på 14,65 kurspoint påfører staten en ekstraudgift på 16.345,19 kr.

2.3. Redaktionelle ændringer

Der foreslås i øvrigt en række ændringer af redaktionel karakter, hvorom henvises til lovforslagets konkrete bemærkninger.

3. Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner

Indlåsningsordningen giver låntagere mulighed for at lade statskassen overtage gældsforpligtelsen på deres lån, men er baseret på, at det er udgiftsneutralt for statskassen at overtage lånene. Således blev der ved vedtagelsen af lov nr. 354 af 6. juni 1995 lagt vægt på, at ordningen ikke måtte medføre nogle nettoudgifter for statskassen.

I de år, ordningen har fungeret, er der akkumuleret et mindre overskud til statskassen, jf. nedenstående oversigt.